Сега въ десето. Найденъ какъвъ вранъ... лошо ли беше на бащата

му ~~заповѣдь~~ Какво си билъ въ село: На всички черкови тъй ~~[illegible]~~ зографисваше ико-

ни... Мислѣхъ си азъ Найденъ да остане заедно му, че да не

вземе му закона, ама не: зачезва бащиха отпреди... ~~[illegible]~~: Кривна взалъ на школо да се

учи... ходи, старо, изкарчи за още бъхме съсипвани... и

когато да му се радваме ожени се, остави тамъ... Иска азъ

да кукувамъ тукъ.

П. Ей, и въ тебе има малко... Не ли ще има мъничко да идешъ

иди него, ама ти...

Ст. На ми младости да го видя. Остарявамъ ~~[illegible]~~ вече, носеха...

Какво ли се залуди душата за тука... Слушамъ камбаната кога би-

не е като нашата камбана... Вижда ли черкво — свѣщици не ся

като нашите... где нашата черква, где нашите иконите! Слушамъ

какво чете попа — не му разбирамъ... Какво си спомнихъ кога отца

Коньо Книгаръ, какъ чете той евангелието — и той като давамъ,

вземаме си божичкаме, и тукъ..

П. Е, и тъй: Кой где ще се научи: Всѣка котка отчицата си

хождение.

Ст. Тукъ ще си умра азъ, брате, тукъ... само да го виждамъ отъ

вънка и вътре. Ами и той... гля въ очи тъгата едната е доша.

Той си дойде — а въ къщи се кастрамъ... Ей като ми е мъчно.

П. Да о Ломовско! Иска го да дойде уже на всички ни, е Кой знай

Ст. Я знаехъ, че ще е тъй — като да не стане Наследникъ. Че

приготвихме и чуждото момиче... Ама малка. Каза тукъ, че

ще зографисвамъ Манастиря: ето още Килеро, още Камбанарията, още [illegible]

и хората ще послушаха. Пътъ и пѣе му чироки. Тамъ да